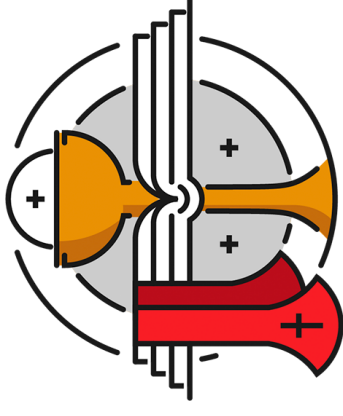

WIGILIA ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO

WEDŁUG KSIĄG LITURGICZNYCH SPRZED 1955 R.

DUSZPASTERSTWO WIERNYCH TRADYCJI ŁACIŃSKIEJ
W ARCHIDIECEZJI WROCŁAWSKIEJ

2022

Modlitwa po Komunii

Sancti Spíritus, Dómine, corda nostra Panie, miech tchnienie Ducha Świętego mundet infusio: et sui roris íntima asper- oczyszcí nasze serca i użyźni je rosą Jego sione fecundet. łaski.

Regina Caeli

Regina Caeli, lætare, alleluia, Królowo nieba, wesel się, alleluia,
Quia quem meruisti portare, alleluia, Bo Ten, któregoś nosiła, alleluia,
Resurrexit, sicut dixit, alleluia, Zmartwychwstał jak powiedział, alleluia,
Ora pro nobis Deum, alleluia. Módl się za nami do Boga, alleluia.

Pieśń

Przez Twoje święte Ducha Zesłanie, Boży Synu! odpuść nam nasze zgrzeszenie:
Wierzymy żeś Ducha zesłał. Żywotś nas naprawił;
Śmierci wiecznej nas zbawił, Śwoję świętą moc zjawił.

”Oto misterium Pięćdziesiątnicy: Duch Święty oświeca ducha ludzkiego, a objawiając ukryżowanego i zmartwychwstałego Chrystusa, wskazuje, na jakiej drodze możemy upodobnić się do Niego, czyli być «wyrażeniem i narzędziem miłości, która od Niego emanuje» (Deus caritas est, 33). Razem z Maryją, tak jak w chwili swych narodzin, Kościół modli się dzisiaj: «Przyjdź, Duchu Święty! Przyjdź, Duchu Święty, napełnij serca swoich wiernych i zapal w nich ogień swojej miłości!» Amen.”

Benedykt XVI, Homilia w uroczystość Zesłania Ducha Świętego 2006

Niniejszy mszałik przygotowany jest w celu wyjaśnienia obrzędów i edukacji liturgicznej wiernych. Teksty liturgiczne wraz z tłumaczeniami oraz grafiki pochodzą z:

- *Mszалу Rzymskiego z dodaniem nabożeństw nieszpornych* autorstwa O. Gaspara Lefebvre (Poznań 1932)
- *Mszalu Rzymskiego* autorstwa benedyktynów tyńskich (Poznań 1963)
- *Missale Romanum* wyd. Typis Polyglotis Vaticanis (1927) oraz Pustet (1899)

W niektórych przypadkach wykorzystano cyfrową wersję powyższych tekstów opublikowaną na portalu di.vi.numofficiu.m.com.

Krótki cytat z homilii Benedykta XVI pochodzi z *L'Osservatore Romano* (8/2006)

Teksty czytań opatrzone komentarzem i wyjaśnieniem zaczerpnięto z *Biblii Tysiąclecia Online* (Poznań 2003). Zostały one wykorzystane na mocy prawa cytatu (art. 29. Ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych) Prawa autorskie do nich posiada wyd. Pallotinum. Tekst Biblii Tysiąclecia jest oficjalnym tekstem Kościoła w Polsce zatwierdzonym do stosowania w liturgii.

opracowanie: M. Rumín, Ł. Wolański, M. Skarupski
nadzór merytoryczny ks. dr I. Bakalarczyk
skład i łamanie: M. Siemaszko

email: tradycja@archidiecezja.wroc.pl

Pieśń

1. Oto są baranki młode,
oto ci, co zawołali alleluja!
Dopiero przyszli do zdrojów,
światłością się napełnili,
Alleluja, alleluja!
2. Na Baranka Pańskich godach,
W szat świętecznych czystej bieli,
Po krwawego morza wodach
Nieśmy Panu pieśń weseli.
3. W swej miłości wiekuistej
On nas swoją Krwią częstuje,
Nam też Ciało swe przeczyste
Chrystus kapłan ofiaruje.
4. Na drzwi świętą Krwią skropione
Anioł mściciel z lękiem wзира,
Pędzi morze rozdzielone,
Wrogów w nurtach swych pożera.
5. Chwała Ojcu i Synowi,
który z martwych żywy wstaje
I Świętemu też duchowi
Niech na wieki nie ustaje.

Pieśń

1. U drzwi Twoich stoję, Panie, **x2**
czekam na Twe zmiłowanie. **x2**
2. Który pod postacią chleba,
prawdziwy Bóg jesteś z nieba.
3. W tej Hostyi jest Bóg żywy,
choć zakryty, lecz prawdziwy.
4. W tym Najświętszym Sakramencie,
obecny w każdym momencie.
5. Jak wielki cud Bóg uczynił,
gdy chleb w Ciało swe przemienił.
6. A nam pożywać zostawił,
ażeby nas przez to zbawił.
7. Święty, Mocny, Nieśmiertelny,
w Majestacie Swym niezmierny.
8. Aniołowie się lękają,
choć na Jego twarz patrząją.
9. Wszyscy niebiescy Duchowie,
lękają się i królówie.
10. Niebo, ziemia ani morze,
pojąć, co jest Bóg, nie może.

SOBOTA W WIGILIĘ ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO

Stacja u św. Jana na Lateranie

„Wtedy wrócili do Jerozolimy z góry, zwanej Oliwną, która leży blisko Jerozolimy, w odległości drogi szabatowej. Przybywszy tam weszli do sali na górze i przebywali w niej: Piotr i Jan, Jakub i Andrzej, Filip i Tomasz, Bartłomiej i Mateusz, Jakub, syn Alfeusza, i Szymon Gorliwy, i Juda, brat Jakuba. Wszyscy oni trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa, i braćmi jego.” (Dz 1, 12-14)

Wigilia Pięćdziesiątnicy to wyjątkowy obchód w tradycyjnym rycie rzymskim. Tego dnia, podobnie jak w czasie Wigilii Paschalnej, dokonuje się poświęcenia źródła chrzcielnego i udziela się sakramentów chrztu i bierzmowania. Tradycja udzielania tych sakramentów w Wigilię Pięćdziesiątnicy pochodzi z pierwszych wieków chrześcijaństwa. Wspominają o tym w swoich pismach papież św. Syryjusz (384-399) i św. Leon I (440-461), powołując się na przykład św. Piotra, który w dzień Zesłania Ducha Świętego ochrzcił trzy tysiące osób.

Hymn do Ducha Świętego

1. O Stworzycielu Duchu przyjdź,
Nawiedź dusz wiernych Tobie krag,
Niebieską łaskę zesłać racz,
Sercom, co dziełem są Twych rąk.
2. Pocięszycielem jesteś zwan,
I Najwyszszego Boga dar,
Tyś namaszczeniem naszych dusz,
Zdrój żywy, miłość, ognia żar.
3. Ty darzysz łaską siedmiokroć.
Bo moc prawicy Ojca masz,
Przez Ojca obiecany nam,
Mową wzbogacasz język nasz.
4. Światłem rozjaśnij naszą myśl,
W serca nam miłość świętą wlej,
I wątlą słabość naszych ciał,
Pokrzep stałością mocy Swej.
5. Nieprzyjaciela odpędz w dal,
I Twym pokojem obdarz wraz,
Niech w drodze za przewodem Twym,
Mniemy zło co kusi nas.
6. Daj nam przez Ciebie Ojca znać,
Daj, by i Syn poznany był,
I Ciebie jedno Technienie Dwóch,
Niech wyznajemy z wszystkich sił.

7. Niech Bogu Ojcu chwala brzmi,
Synowi, który zmartwychwstał,
I Temu co pociesza nas,
Niech hold wieczystych płynie chwał — Amen.

LITURGIA SŁOWA — PROROCTWA

Po odmówieniu *Nony* w chórze, Kapłan i usługujący w szatach koloru fioletowego udają się procesyjnie do ołtarza, oddając mu cześć w zwykły sposób, kapłan całuje ołtarz na środku. Następnie odczytuje się prococtwa bez tytułu, świece na ołtarzu są zgaszane aż do początku Mszy podobnie jak w *Wielką Sobotę*. Na końcu prococtw odmawia się orację bez *Flectamus genua*.

Wybrane z kart Starego Testamentu czytania ukazują stopniowy rozwój dzieła Odkupienia i zapowiadają odrodzenie w Chrystusie i zesłanie Ducha Pocięszyciela. Jest to przygotowanie do poświęcenia wody chrzcielnej, w której źródle zaczyna się odrodzenie i nawrócenie człowieka.

Prococtwo I (Rdz 22, 1–19)

Ofara Abrahama

Pierwsze prococtwo to fragment Księgi Rodzaju. Ukazuje on heroiczną wiarę Abrahama, który wystawiony na bardzo ciężką próbę okazuje całkowite posłuszeństwo Bogu. Mądrość Abrahama nie jest mądrością ludzką, opartą o wybór tego, co słuszne według rozumu, ale prawdziwą pochodzącą od Boga mądrością, która nakazuje zaufać Stwórcy ze względu na jego Boski Autorytet.

strum. Qui, hodiernia die ascēdens super omnes celos **sedensque ad dexteram tuam, promissum Spiritum Sanctum in filios adoptionis effudit**. Quapropter profusis gaudiis totus in orbeterrarum mundus exultat. Sed et supernae Virtutes atque angelicae Potestates hymnum glorie tuae concinunt, sine fine dicentes:

W Kanonie następujące modlitwy ulegają zmianie:

Communicantes, et diem **sacratissimum Pentecostes celebrantes**, quo Spiritus Sanctus Apostolis innumeris linguis apparuit: sed et memoriam venerantes...

Zjednoczeni w Świętych Obcowaniu, **obchodzimy przświęty dzień Pięcdziesiątnicy**, w którym Duch Święty ukazał się Apostołom pod postacią niezliczonych języków, i ze czcią wspominamy...

Hanc igitur oblationem servitutis nostrae, set et cunctae familiae tuae, quam tibi offerimus pro his quoque, **quos regenerare dignatus es ex aqua, et Spiritu Sancto, tribuens eis remissionem omnium peccatorum**, quaesumus Domine, ut placatus accipias: desque nostros in tua pace disponas, atque ab aeterna damnatione nos eripi, et in electorum tuorum iubeas grege numerari. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Communio (J 7:37–39)

Ultimo festivitatís die dicebat Iesus: Qui in me credit, flumina de ventre eius fluent aquae vivae: hoc autem dixit de Spiritu, quem accepturi erant credentes in eum, alleluia, alleluia.

W ostatnim dniu święta mówił Jezus: Kto wierzy we mnie, rzeki wody żywej popłyną z jego wnętrza. A to mówił o Duchu, którego otrzymać mieli wierzący weń, alleluja.

iam non videt. Vos autem vidétis me, quia ego vivo, et vos vivétis. In illo die vos cognoscétis, quia ego sum in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis. Qui habet mandata mea et servat ea: ille est, qui diligit me. Qui autem diligit me, diligétur a Patre meo: et ego diligam eum, et manifestabo ei meipsum.

Offertorium (Ps 103:30-31)

Emítte Spíritum tuum, et creabúntur, et renovábis fáciem terræ: sit glória Dómini in sæcula, allelúia.

Pieśń

1. Pamiątkę dnia świętecznego
Zesłania Ducha Świętego
Dziś z Kościołem obchodzimy
Dawcę darów pieśnią czcimy
Alleluja, alleluja.

2. Co Ezechiel zwiastował,
O czym Joel prorokował
To na oczy wszelkie ciało
W dzień święteczny oglądało. All.

3. Gdy Apostołowie mili
W tym dniu rzem się modlili,
Nad nimi się płomieniste
Jawia języki ogniste. All.

Sekreta

Múnera, quæsumus, Dómine, obláta sanctifica: et corda nostra Sancti Spíritus illustratione emúnda.

Prefacja o Duchu Świętym

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus: per Christum, Dóminum no-

chwila, a s wiat nie będzie już Mnie oglądał. Ale wy Mnie widzicie, ponieważ Ja żyję i wy żyć będziecie. W owym dniu poznacie, że Ja jestem w Ojcu moim, a wy we Mnie i Ja w was. Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę go miłował i objawię mu siebie».

Zeslij Ducha Twojego, a powstanie życie i odnowisz oblicze ziemi: niech chwala Pańska trwa na wieki, alleluja.

4. Boskim ogniem zapalenii,
Duchem Świętym napelnieni,
Śmiało Wśród tłumy wielkiego
Głoszą Ukrzyżowanego. All.

5. Święty Piotr jednym kazaniem,
Ducha Świętego działaniem,
Tak porusza słuchające,
Że nawraca trzy tysiące. All.

6. Dziwują się Elamici,
Z ziem dalekich prozelici
I Partowie i Medowie,
Że ich słyszą w swojej mowie. All.

Prosimy Cię, Panie, uświęć złożone dary i oczyść nasze serca światłem Ducha Świętego.

Zaprawdę godne to i sprawiedliwe, słuszone i zbawienne, abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, Panie, Ojcie święty, wszechmogący, wieczny Bo-

W owych dniach Bóg wystawił Abrahama na próbę i rzekł do niego: «Abrahamie!» A gdy on odpowiedział: «Oto jestem» powiedział: «Weź twego syna jedynego, którego miłujesz, Izaaka, idź do kraju Moria i tam złoź go w ofierze na jednym z pagórków, jakie ci wskażę». Nazajutrz rano Abraham osiodłał swego osła, zabrał z sobą dwóch swych ludzi i syna Izaaka, narąbał drzewa do spalania ofiary i ruszył w drogę do miejscowości, o której mu Bóg powiedział. Na trzeci dzień Abraham, spojrzawszy, dostrzegł z daleka ową miejscowość. I wtedy rzekł do swych sług: «Zostańcie tu z osłem, ja zaś i chłopiec pójdziemy tam, aby oddać pokłon Bogu, a potem wrócimy do was». Abraham, zabrawszy drwa do spalania ofiary, włożył je na syna swego Izaaka, wziął do ręki ogień i nóż, po czym obaj się oddalili. Izaak odezwał się do swego ojca Abraham: «Ojcie mój!» A gdy ten rzekł: «Oto jestem, mój synu» - zapytał: «Oto ogień i drwa, a gdzież jest jagnię na całopalenie?» Abraham odpowiedział: «Bóg upatrzy sobie jagnię na całopalenie, synu mój». I szli obydwa dalej. A gdy przyszedli na to miejsce, które Bóg wskazał, Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył na nim drwa i związawszy syna swego Izaaka położył go na tych drwach na ołtarzu. Potem Abraham sięgnął ręką po nóż, aby zabić swego syna. Ale wtedy Anioł Pański zawołał na niego z nieba i rzekł: «Abrahamie, Abrahamie!» A on rzekł: «Oto jestem». Odpowiedział mu: «Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyn mu nic złego! Teraz poznałem, że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet twego jedynego syna». Abraham, obejrawszy się poza siebie, spostrzegł barana uwikłanego rogami w zaroślach. Poszedł więc, wziął barana i złożył w ofierze całopalnej zamiast swego syna. I dał Abraham miejscu temu nazwę "Pan widzi". Stąd to mówi się dzisiaj: «Na wzgórz Pan się ukazuje». Po czym Anioł Pański przemówił głośnie z nieba do Abrahama po raz drugi: «Przysięgam na siebie, wyrocznia Pana, że ponieważ uczyniłeś to, a nie oszczędziłeś syna twego jedynego, będę ci błogosławił i dam ci potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak ziarnka piasku na wybrzeżu morza: potomkowie twoi zdobędą warownie swych nieprzyjaciół. Wszystkie ludy ziemi będą sobie życzyć szczęścia [takiego, jakie jest udziałem] twego potomstwa, dlatego że usłuchałeś mego rozkazu». Abraham wrócił do swych sług i wyruszywszy razem z nimi w drogę, poszedł do Beer-Szeby. I mieszkał Abraham nadal w Beer-Szebie.

Modlitwa

Deus, qui in Abrahæ fámuli tui opere Boże, któryś w ofierze sługi swego, Abrahamo generi obediéntiae exéempla hama, dał ludziom przykład posłuszeństwa, concede nobis, et nostræ stwa, spraw abyśmy przełamali złość na voluntatis pravitatem frangere, et tuorum szej woli i we wszystkim wypełniali praceptorum rectitudinem in omnibus we przykazania Twoje. adimplere. Per Dóminum nostrum.

Prococtwo II (Wj 14, 24-34; 15, 1)*Przejsie Izraela przez Morze Czerwone*

Drugie prococtwo Wigilii Pięcdziesiątnicy opisuje Przejsie Izraelitów przez Morze Czerwone. Było ono warunkiem wyzwolenia Izraelitów z niewoli egipskiej i wprowadzenia do Ziemi Obiecanej. Jest to zapowiedź chrztu świętego, który wyzwala chrześcijan z jarzma szatana i wprowadza do Świętego Kościoła.

W owych dniach o świcie spojrzal Pan ze szupa ognia i ze szupa obloku na wojsko egipskie i zmusil je do uciezki. I zatrzymał koła ich rydwanów, tak że z wielką trudnością mogli się naprzód posuwać. Egipcjanie krzyknęli: «Uciekajmy przed Izraelem, bo w jego obronie Pan walczy z Egipcjanami». A Pan rzekł do Mojżesza: «Wyciągnij rękę nad morze, aby wody zalały Egipcjan, ich rydwany i jeźdźców». Wyciągnął Mojżesz rękę nad morze, które o brzasku dnia wróciło na swoje miejsce. Egipcjanie uciekając biegli naprzeciw falom, i pogrążył ich Pan w środku morza. Powracające fale zatopiły rydwany i jeźdźców całego wojska faraona, którzy weszli w morze, ścigając tamtych, nie ocalał z nich ani jeden. Izraelici zaś szli po suchym dnie morskim, mając mur wodny po prawej i po lewej stronie. W tym to dniu wybrał Pan Izraela z rąk Egipcjan. I widzieli Izraelici martwych Egipcjan na brzegu morza. Gdy Izraelici widzieli wielkie dzieło, którego dokonał Pan wobec Egipcjan, ulękli się Pana i uwierzyli Jemu oraz Jego słudze Mojżeszowi. Wtedy Mojżesz i Izraelici razem z nim śpiewali taką pieśń ku czci Pana:

Pieśń Izraelitów (Wj 15:1-2)

Cantemus Dómino: gloriase enim honorificatus est: equum et ascensorem proiecit in mare: adiutor et protector factus est mihi in salutem, protector factus est mihi in salutem.

✠ Hic Deus meus, et honorificabo eum: Deus patris mei, et exaltabo eum.

✠ Dominus cónterens bella: Dóminus nomen est illi.

Modlitwa

Deus, qui primis temporibus impléa míracula novi Testamenti luce reserasti, ut et Mare Rubrum forma sacri fontis existeret, et liberáta plebs ab Ægyptiáca servitute christiáni pópoli sacramenta præfer-

Śpiewajmy Panu, bo bardzo się wślawił, konie i jeźdźców wtrącił w morze. Stał się wspomozycielem i obrońcą i wybrał mnie.

✠ On Bogiem moim, więc chwalić Go będę, Bogiem ojca mego, więc będę Go sławić.

✠ Pan wiedzie boje. PAN jest imię Jego.

Boże, który światłem Nowego Testamentu wyjaśniłeś cuda czasów poprzednich, abyśmy w Morzu Czerwonym widzieli figurę świętej wody chrzcielnej, a w łutrze wyzwołonym z niewoli egipskiej fi-

set Corinthi, ut Paulus, peragrátis superiöribus pártibus, veniret Ephesum et inveniret quosdam discipulos: dixitque ad eos: Si Spíritum Sanctum accepístis credentes? At illi dixerunt ad eum: Sed neque, si Spíritus Sanctus est, audívimus. Ille vero ait: In quo ergo baptizáti estis? Qui dixerunt: In Ioannis baptísmate. Dixit autem Paulus: Ioánnes baptizávit baptísmo poenitentie pópolum, dicens: In eum, qui ventúrus esset post ipsum, ut crederent, hoc est in Iesum. His auditis, baptizáti sunt in nómine Dómini Iesu. Et cum imposúisset illis manus Paulus, venit Spíritus Sanctus super eos, et loquebántur linguis, et prophetabant. Erant autem omnes viri fere dúodecim. Intragréssus autem synagógam, cum fálucia loquebátur per tres menses, disputans et suádens de regno Dei.

Alleluja (Ps 106:1, 116:1-2)

✠ Confitemini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericordia eius. Laudáte Dóminum, omnes gentes: et colaudáte eum, omnes pópoli,

✠ Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius: et veritas Dómini manet in ætérnum.

✠ Ślawcie Pana, bo jest dobry, bo na wieki miłosierdzie Jego. Chwalcie Pana, wszystkie narody, wysławiajcie Go, wszystkie ludy,

✠ Bo Jego miłosierdzie nad nami utwierdzone, a wierność Pańska trwa na wieki.

Ewangelia (J 14:15-21)*Duch Prawdy pozostanie z uczniami Jezusa*

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis: Si diligítis me, mandáta mea serváte. Et ego rogábo Patrem, et alium Paráclitum dabit vobis, ut máneat vóbiscum in ætérnum, Spíritum veritátis, quem mundus non potest accíperé, quia non videt eum nec scit eum. Vos autem cognoscétis eum: quia apud vos manébit et in vobis erit. Non relinquam vos órphanos: véniam ad vos. Adhuc módicum: et mundus me

W owym czasie rzekł Jezus swoim uczniom: «Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania. Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Poczyszyciela da wam, aby z wami był na zawsze - Ducha Prawdy, któregoś wiat przyjąć nie możecie, ponieważ Go nie widzi ani nie zna. Ale wy Go znacie, ponieważ u was przebywa i w was będzie. Nie zostawię was sierotami: Przyjdę do was. Jeszcze

MSZA ŚWIĘTA WIGILII PIĘDZIESIĄTNICY

Odnowiwszy w sobie łaskę Chrztu, który nas wszepił w misterium śmierci i Zmartwychwstania Pańskiego, składamy ofiarę Mszy świętej, W tej Ofierze w sakramentalny sposób stanie się obecne misterium paschalne, to jest tajemnicze przejście Chrystusa przez śmierć do nowego życia. Kapłan i usługujący ubrani w szaty mszalne koloru czerwonego udają się procesyjnie do ołtarza. W tym czasie chór kontynuuje Litanie, aż do końcowego Kyrie eleison. Teksty mszalne wyślawiają działanie Ducha Świętego w duszy ochrzczonego i biermowanego. Działanie Ducha Św. Podobne jest do światła rozpraszającego ciemność i wody podtrzymującej życie na ziemi. Po okadzeniu ołtarza i odmówieniu Kyrie celebrans intonuje uroczyste Gloria, w podobny sposób jak w Wigilię Paschalną. Podczas hymnu dzwonią wszystkie dzwony.

Kolekta

Praesta, quæsumus, omnipotens Deus: ut Wszchemogący Boże, spraw, niech claritatis tuæ super nos splendor effulge- błyśnie nad nami blask Twojej chwały, at; et lux tuæ lucis corda eorum, qui per a światło Twojej jasności niechaj umocni grâtiarum tuarum renâti sunt, Sancti Spiritus oświeceniem Ducha Świętego tych, którzy illustratione confirmet. odtrodzili się przez łaskę.

Epistoła (Dz 19:1-8)

Uczniowie Jana Chrzciciela w Efezie przyjmują chrzest

In diæbus illis: Factum est, cum Apóllo es- W owym czasie, kiedy Apollos znajdował

ret: da, ut omnes gentes, Israëlís privi- legium mérito fidei consecutæ, Spiritus tui participatione regenerentur.

gurę ludu chrześcijańskiego, przyjmujące go święte Sakramenty, daj, niech wszystkie narody przez wiarę zasłużą na dostąpienie przywileju Izraela i przez udzielenie im Ducha Świętego zostaną w jedności Tegoż odrodzone.

Prorocstwo III (Pwt 31,22-30)

Napomnienie Mojżesza

Trzecie prorocstwo Wigilii Pięćdziesiątnicy to pouczenie, jakie Mojżesz skierował do Izraelitów. Kościół kieruje je do wszystkich przygotowujących się do Chrztu świętego oraz do wszystkich ochrzczonych. Wzywa ono lud, aby zachował wierność swojemu Bogu.

Mojżesz napisał tę pieśń w owym dniu i nauczył jej Izraelitów. Pan dał taki rozkaz Joze- zemu, synowi Nuny: «Bądź mężny i mocny, gdyż ty zaprowadzisz Izraelitów do ziemi, którą im poprzysiągłem, a Ja będę z tobą». Gdy Mojżesz zakończył całkowicie pisanie tego Prawa w księdze, rozkazał lewitom noszącym Arkę Przymierza Pańskiego: «Weźcie tę Księgę Prawa i połóżcie ją obok Arki Przymierza Pana, Boga waszego, a niech tam będzie przeciwko wam jako świadek. Ja bowiem znam wasz upór i twarde kark. Oto jak długo żyję z wami, opornie postępowałeś względem Pana. Cóż dopiero po mojej śmierci?» «Zbierzcie u mnie wszystkich starszych z waszych pokoleń i zwierzników, abym powiedział do ich uszu te słowa i wezwał przeciw nim niebo i ziemię na świadków. Ponieważ wiem, że po mojej śmierci na pewno w przyszłości sprzeniewierzycie się i odstąpicie od drogi, którą wam przykazałem. Dosięgnie was nieszczęście, gdy czy- nić będziecie to, co jest złe w oczach Pana, gniewając Go czynami rąk waszych». Potem wygłosił Mojżesz do uszu całej społeczności Izraela wszystkie słowa tej pieśni:

Pieśń Mojżesza (Pp 32:1-4)

Attēnde, cœlum, et loquar: et áudiat terra Sluchajcie, niebiosa, a będę mówił, niech verba ex ore meo. słucha ziemia mowy ust moich.

✠ Exspectetur sicut pluvia eloquium Niech splywa jak deszcz nauka moja i meum: et descendant sicut ros verba mea. niech zstapiają jak rosa słowa moje.

✠ Sicut imber super gramen et sicut Jak ulewa na trawę i jak krople dżdżu nix super fœnum: quia nomen Dómini na zioła, gdyż imię Pańskie opiewać będę. invocabo,

✠ Date magnitudinem Deo nostro: Deus, Oddajcie chwałę Bogu naszemu. vera ópera ejus, et omnes viæ ejus judícia, Dzieła Boże są doskonałe, a wszystkie drogi Jego sprawiedliwe.

✠ Deus fidélis, in quo non est iniqui- Bóg wierny i bez skazy, Pan sprawiedli- itas: justus et sanctus Dóminus. wy i święty.

Modlitwa

Deus, qui gloriificatio fidelium et vita iustorum, qui per Moysen, famulum tuum, nos quoque modulatione sacri carminis erudisti: universis gentibus misericordiae tuae munus operare, tribuendo beatitudinem, auferendo terrorem: ut, quod pronuntiatum est ad supplicium, in remedium transferatur aeternum. Per Dominum.

Boże, chwalo wiernych i żywocie sprawiedliwych, których przez służbę swojego. Mojżesza, pouczył nas śpiewem hymnu świętego, dokonaj nad wszystkimi narodami dzieła miłosierdzia swego, darząc szczęśliwością, oddalając twogę, aby to, co było zapowiedzią kary, stało się lekarstwem na wieczność.

Proiecto IV (Iz 4,1-6)

Odroś Pana

Czwarte prociotwo Wigilli Piędziesiątnicy to fragment Księgi Proroka Izajasa. Ocalona z pogromu częstka Izraela stała się wybraną winnicą Bożą. Przez cierpienia Bóg oczyścił winy narodu i otoczył go troskliwą opieką. Podobnie spośród ludkości Pan Bóg wybiera członków swojego Kościoła, który jest dzisiaj wybraną winnicą Bożą.

Siedem niewiaśt uchwyci się jednego mężczyzny w ów dzień, mówiąc: «Swoj chleb będziemy jady i we własną odzież się ubierały. Dozwól nam tylko nosić twoje imię. Odejmiń nam hańbę». W owym dniu Odroś Pana stanie się ozdoba i chwałą, a owoc ziemi przepychem i krasą dla ocalałych z Izraela. I będzie tak: Ten, kto pozostał żywy na Syjonie, i który się ostał w Jeruzalemie, każdy będzie nazwany świętym i wpisany do Księgi Życia w Jeruzalemie. Gdy Pan obmyje brud Córy Syjońskiej i krew rozlaną oczyści wewnątrz Jeruzalem technieniem sądu i technieniem pożogi, wtedy Pan przyjdzie spocząć na całej przestrzeni góry Syjonu i na tych, którzy się tam zgromadzą, we dnie jak obłok z dymu, w nocy jako olśniewający płomień ognia. Albowiem nad wszystkim Chwała Pańska będzie osłona i namiotem, by za dnia dać cień przed skwarem, ucieczkę zaś i schronienie przed nawalnicą i ulewą.

Pieśń Izajasa (Iz 5:1-2)

Vinea facta est dilecto in cornu, in loco uberi.

Winnicę miał mój przyjaciel na urodzajnym wzgórzu.

✠ Et maceriam circumdedit, et circumfudit: et plantavit vineam Sorec, et aedificavit turrim in medio ejus.

✠ I skopał ją, i oczyścił z kamieni, i zasadził w niej winorośl wyborną, i pośrodku wieżę zbudował.

✠ Et torcular fodit in ea: vinea enim Domini Sabaoth domus Israel est.

✠ I wykulił tam także tłocznię. Winnicą Pańską Zastępów jest dom Izraela.

Modlitwa

Omnipotens sempiternus Deus, qui, per Wszemogącego, wieczny Boże, który

✠ Te rogāmus, audi nos.
✠ Ut Ecclesiam tuam sanctam regere et conservare digneris.

✠ Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.
✠ Abyś Kościołem Swym świętym rządził i zachować go raczył.

✠ Te rogāmus, audi nos.
✠ Ut domum apostolicum et omnes ecclesiasticos ordines in sancta religione conservare digneris.

✠ Abyś Namiestnika Apostolskiego i wszystkie duchowne stany w świętej pobożności zachować raczył.

✠ Te rogāmus, audi nos.
✠ Ut inimicos sanctae Ecclesiae humiliare digneris.

✠ Abyś nieprzyjaciół Kościoła świętego upokorzyć raczył.

✠ Te rogāmus, audi nos.
✠ Ut regibus et principibus christianis, pacem et veram concordiam donare digneris.

✠ Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.
✠ Abyś panującym i rządcom chrześcijańskim pokój i zgodę prawdziwą dać raczył.

✠ Te rogāmus, audi nos.
✠ Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio confortare et conservare digneris.

✠ Abyś nas samych w służbie Swej świętej utwierdzić i zachować raczył.

✠ Te rogāmus, audi nos.
✠ Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas.

✠ Abyś wszystkim dobrodziejom naszym uczynność ich wiekuiłą zapłatą nagrodzić raczył.

✠ Te rogāmus, audi nos.
✠ Ut fructus terrae dare et conservare digneris.

✠ Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.
✠ Abyś urodzaje ziemskie dać i zachować raczył.

✠ Te rogāmus, audi nos.
✠ Ut omnibus fidelibus defunctis regniem aeternam donare digneris.

✠ Abyś wszystkim wiernym zmarłym wieczny odpoczynek dać raczył.

✠ Te rogāmus, audi nos.
✠ Ut nos exaudire digneris.

✠ Abyś nas wysłuchać raczył.

✠ Te rogāmus, audi nos.
✠ Agnus Dei, qui tollis peccata mundi.

✠ Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.

✠ Parce nobis, Domine.
✠ Agnus Dei, qui tollis peccata mundi.

✠ Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata.

✠ Exaudi nos, Domine.
✠ Agnus Dei, qui tollis peccata mundi.

✠ Wysłuchaj nas, Panie.
✠ Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata.

✠ Miserere nobis.
✠ Christe, audi nos.

✠ Zmiłuj się nad nami.
✠ Chryste, usłysz nas.

✠ Christe, exaudi nos.
✠ Christe, exaudi nos.

✠ Chryste, wysłuchaj nas.

✠ Omnes Sancti et Sanctæ Dei.	✠ Wszyscy Święci i Święte Boże.
✠ Intercédite pro nobis.	✠ Przyczynicie się za nami.
✠ Propitius esto.	✠ Bądź nam miłościw.
✠ Parce nobis, Dómine.	✠ Przepuść nam, Panie.
✠ Propitius esto.	✠ Bądź nam miłościw.
✠ Exaudi nos, Dómine.	✠ Wysłuchaj nas, Panie.
✠ Ab omni malo.	✠ Od zła wszelkiego.
✠ Libera nos, Dómine.	✠ Wybaw nas, Panie.
✠ Ab omni peccato.	✠ Od grzechu każdego.
✠ Libera nos, Dómine.	✠ Wybaw nas, Panie.
✠ A morte perpétua.	✠ Od śmierci wiecznej.
✠ Libera nos, Dómine.	✠ Wybaw nas, Panie.
✠ Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ.	✠ Przez tajemnicę świętego Wcielenia Twego.
✠ Libera nos, Dómine.	✠ Wybaw nas, Panie.
✠ Per advéntum tuum.	✠ Przez przyjście Twoje.
✠ Libera nos, Dómine.	✠ Wybaw nas, Panie.
✠ Per nativitém tuam.	✠ Przez narodzenie Twoje.
✠ Libera nos, Dómine.	✠ Wybaw nas, Panie.
✠ Per baptísmum et sanctum ieiúnum tuum.	✠ Przez Chrztost i święty Post Twój.
✠ Libera nos, Dómine.	✠ Wybaw nas, Panie.
✠ Per crucem et passiónem tuam.	✠ Przez Krzyż i Mękę Twoją.
✠ Libera nos, Dómine.	✠ Wybaw nas, Panie.
✠ Per mortem et sepultúram tuam.	✠ Przez Śmierć i Pogrzeb Twój.
✠ Libera nos, Dómine.	✠ Wybaw nas, Panie.
✠ Per sanctam resurrectiõem tuam.	✠ Przez święte Zmartwychwstanie Two- je.
✠ Libera nos, Dómine.	✠ Wybaw nas, Panie.
✠ Per admirábilem ascensiónem tuam.	✠ Przez cudowne Wniebowstąpienie Twoje.
✠ Libera nos, Dómine.	✠ Wybaw nas, Panie.
✠ Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti.	✠ Przez Przyjście Ducha Świętego Pocie- szyciela.
✠ Libera nos, Dómine.	✠ Wybaw nas, Panie.
✠ In die iudicii.	✠ W dzień sądu.
✠ Libera nos, Dómine.	✠ Wybaw nas, Panie.
✠ Peccatóres.	✠ My grzeszni.
✠ Te rogámus, audi nos.	✠ Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.
✠ Ut nobis parcas.	✠ Abyś nam grzechy odpuścić raczył.

únicum Fílium tuum, Ecclésiæ tuæ de-
monstrásti te esse cultórem, omnem pá-
litem, fructum in eodem Christo tuo, qui
vera vitis est, afferéntem, cleménter exco-
lens, ut fructus áfferat amplióre: fidéli-
bus tuis, quos velut vineam ex Ægypto per
fontem baptísmi transtulísti, nullæ pecca-
tórum spinæ prævaleant; ut, Spíritus tui
sanctificatióne munít, perpétua fruge di-
téntur. Per eúndem Dóminum . . . in uni-
táte ejusdem.

Prorocstwo V (Ba 3,9–38)

Mądrością jest księga przykazań Boga

**Liturgia przytacza nam mowę Proroka Barucha do przerażonych Izraelitów.
Prorok poucza ich, co powinni czynić, by ż yć w Bożym pokoju. Kościół uczy
nas, że również nasze dusze - dusze ochrzczonych będą się cieszyć posiadaniem
nieustannego pokoju, o ile zastosują się do życiodajnych i pełnych mądrości
nauk, których nam Bóg przez swój Święty Kościół udziela.**

Bądź posłuszny, Izraelu, przykazaniom życiodajnym,
nakłoń ucha, by poznać mądrość.
Cóż się to stało, Izraelu,
że jesteś w kraju nieprzyjaciół,
wynędzniały w ziemi obcej,
uważany za nieczystego na równi z umartłymi,
zaliczony do tych, co schodzą do Szeolu?
Opuściłeś źródło mądrości.
Gdybyś chodził po drodze Bożej,
mieszkalbyś w pokoju na wieki.
Naucz się, gdzie jest mądrość,
gdzie jest siła i rozum,
a poznasz równocześnie,
gdzie jest długie i szczęśliwe życie,
gdzie jest światłość dla oczu i pokój.
Lecz któż znalazł jej miejsce
lub kto wszedł do jej skarbców?
Gdzie są zwierzchnicy narodów
i panujący nad zwierzętami ziemi,
ci, co igrają z ptakami powietrznymi,
ci, co gromadzą srebro i złoto,
w których ludzie złożyli ufność,

a nie ma końca nabywaniu tych rzeczy,
 którzy obrabiają srebro,
 trzudzą się, tak że prawie nie kończy się ich praca?
 Zniknęli i do Szeolu zstąpili,
 a inni stanęli na ich miejsce.
 Młodzi ujrzeli światło
 i zamieszkali na ziemi,
 ale drogi mądrości nie pojęli,
 nie poznali jej ścieżek
 ani jej nie uchwycili,
 a synowie ich od drogi swej daleko odeszli.
 Nie słyszano o niej w Kanaanie
 ani w Temanie jej nie widziano.
 Synowie Hagar ubiegają się o mądrość tej ziemi,
 kupcy Merranu i Temanu, opowiadający baśnie i poszukiwacze wiedzy,
 drogi mądrości nie znają
 ani nie pamiętają o jej ścieżkach.
 O Izraelu, jakże wielki jest dom Boga,
 jakże obszerne miejsce posiadłości Jego! Wielki i nie mający końca,
 wysoki i niezmierzony.
 Tam urodzili się olbrzymi,
 sławni od początku,
 wielcy, biegli w walce.
 Ale nie tych wybrał Bóg
 ani im nie dał drogi do mądrości.
 Zginęli dlatego, że mądrości nie mieli,
 zginęli z powodu swej nierozwagi.
 Któż wstąpił do nieba, aby ją wziąć,
 któż ją z obłoków sprowadził?
 Któż przeprawił się przez morze, a znalazł ją
 i przywiózł ją w zamian za najlepsze złoto?
 Nie ma nikogo, kto by znał jej drogę
 i kto by rozpoznał jej ścieżkę.
 Lecz zna ją Wszechwiedzący
 i wynajdzie ją swoją mądrością.
 Ten, który na czas bezkresny urządził ziemię
 i napełnił ją stworzeniami czworonożnymi,
 wysłał światło i poszło,
 wezwał je, a ono posłuchało Go ze drżeniem.
 Gwiazdy radośnie świecą na swoich strażnicach.
 Wezwał je. Odpowiedziały: «Jesteśmy».
 Z radością świecą swemu Stwórcy.

✠ Sancte Stéphane.
 R) Ora pro nobis.
 ✠ Sancte Laurentii.
 R) Ora pro nobis.
 ✠ Sancte Vincénti.
 R) Ora pro nobis.
 ✠ Omnes sancti Mátyres.
 R) Oráte pro nobis.
 ✠ Sancte Silvéster.
 R) Ora pro nobis.
 ✠ Sancte Gregóri.
 R) Ora pro nobis.
 ✠ Sancte Augustíne.
 R) Ora pro nobis.
 ✠ Omnes sancti Pontífices et Confessóres.
 R) Oráte pro nobis.
 ✠ Omnes sancti Doctóres.
 R) Oráte pro nobis.
 ✠ Sancte Antóni.
 R) Ora pro nobis.
 ✠ Sancte Benedicte.
 R) Ora pro nobis.
 ✠ Sancte Dominice.
 R) Ora pro nobis.
 ✠ Sancte Francísce.
 R) Ora pro nobis.
 ✠ Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ.
 R) Oráte pro nobis.
 ✠ Omnes sancti Mónachi et Eremitæ.
 R) Oráte pro nobis.
 ✠ Sancta Maria Magdaléna.
 R) Ora pro nobis.
 ✠ Sancta Agnes.
 R) Ora pro nobis.
 ✠ Sancta Cæcília.
 R) Ora pro nobis.
 ✠ Sancta Agatha.
 R) Ora pro nobis.
 ✠ Sancta Anastásia.
 R) Ora pro nobis.
 ✠ Omnes sanctæ Virgines et Viduæ.
 R) Oráte pro nobis.
 ✠ Święty Szczepanie.
 R) Módl się za nami.
 ✠ Święty Wawrzyńcze.
 R) Módl się za nami.
 ✠ Święty Wincenty.
 R) Módl się za nami.
 ✠ Wszyscy święci Męczennicy.
 R) Módlcie się za nami.
 ✠ Święty Sylwestrze.
 R) Módl się za nami.
 ✠ Święty Grzegorz.
 R) Módl się za nami.
 ✠ Święty Augustynie.
 R) Módl się za nami.
 ✠ Wszyscy święci Biskupi i Wyznawcy.
 R) Módlcie się za nami.
 ✠ Wszyscy święci Doktorowie.
 R) Módlcie się za nami.
 ✠ Święty Antoni.
 R) Módl się za nami.
 ✠ Święty Benedykcie.
 R) Módl się za nami.
 ✠ Święty Dominiku.
 R) Módl się za nami.
 ✠ Święty Franciszku.
 R) Módl się za nami.
 ✠ Wszyscy święci Kapłani i Lewici.
 R) Módlcie się za nami.
 ✠ Wszyscy święci Zakonnicy i Pustelnicy.
 R) Módlcie się za nami.
 ✠ Święta Mario Magdaleno.
 R) Módl się za nami.
 ✠ Święta Agnieszko.
 R) Módl się za nami.
 ✠ Święta Cecyljo.
 R) Módl się za nami.
 ✠ Święta Agato.
 R) Módl się za nami.
 ✠ Święta Anastazjo.
 R) Módl się za nami.
 ✠ Wszystkie święte Dziewice i Wdowy.
 R) Módlcie się za nami.

✠ Miséré nobis.	✠ Zmiłuj się nad nami.
✠ Sancta Trinitas, unus Deus.	✠ Święta Trójco, jedyny Boże.
✠ Miséré nobis.	✠ Zmiłuj się nad nami.
✠ Sancta María.	✠ Święta Maryjo.
✠ Ora pro nobis.	✠ Módl się za nami.
✠ Sancta Dei Génatrix.	✠ Święta Boża Rodzicielko.
✠ Ora pro nobis.	✠ Módl się za nami.
✠ Sancta Virgo virginum.	✠ Święta Panno nad pannami.
✠ Ora pro nobis.	✠ Módl się za nami.
✠ Sancte Michaël.	✠ Święty Michale.
✠ Ora pro nobis.	✠ Módl się za nami.
✠ Sancte Gábiel.	✠ Święty Gabrielu.
✠ Ora pro nobis.	✠ Módl się za nami.
✠ Sancte Ráphaël.	✠ Święty Rafale.
✠ Ora pro nobis.	✠ Módl się za nami.
✠ Omnes sancti Angeli et Archángeli.	✠ Wszyscy święci Aniołowie i Archaniołowie.
✠ Oráte pro nobis.	✠ Módlcie się za nami.
✠ Omnes sancti beatórum Spírituum órdines.	✠ Wszystkie święte niebieskie Duchy.
✠ Oráte pro nobis.	✠ Módlcie się za nami.
✠ Sancte Ioánnes Baptísta.	✠ Święty Janie Chrzcicielu.
✠ Ora pro nobis.	✠ Módl się za nami.
✠ Sancte Ioseph.	✠ Święty Józefie.
✠ Ora pro nobis.	✠ Módl się za nami.
✠ Omnes sancte Patriárchæ et Prophétæ.	✠ Wszyscy święci Patriarchowie i Prorocy.
✠ Oráte pro nobis.	✠ Módlcie się za nami.
✠ Sancte Petre.	✠ Święty Piotrze.
✠ Ora pro nobis.	✠ Módl się za nami.
✠ Sancte Paule.	✠ Święty Pawle.
✠ Ora pro nobis.	✠ Módl się za nami.
✠ Sancte Andréa.	✠ Święty Andrzeju.
✠ Ora pro nobis.	✠ Módl się za nami.
✠ Sancte Ioánnes.	✠ Święty Janie.
✠ Ora pro nobis.	✠ Módl się za nami.
✠ Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ.	✠ Wszyscy święci Apostołowie i Ewangelści.
✠ Oráte pro nobis.	✠ Módlcie się za nami.
✠ Omnes sancti Discípuli Dómini.	✠ Wszyscy święci Uczniowie Pańscy.
✠ Oráte pro nobis.	✠ Módlcie się za nami.

On jest Bogiem naszym.
I żaden inny nie może
z Nim się równać.
Zbadał wszystkie drogi mądrości
i dał ją słudze swemu, Jakubowi,
i Izraelowi, umiłowanemu swojemu.
Potem ukazała się ona na ziemi
i zaczęła przebywać wśród ludzi.

Modlitwa

Deus, qui nobis per Prophetarum ora Boże, któryś nam przez usta proroków na-
præcipisti temporária relinquare atque ad kazal opuszczać dobra ziemskie, a kwapić
ætérna festinare: da fámulis tuis; ut, quæ się ku wiecznym, daj sługom Twoim, aby-
a te jussa cognóvinus, implére coelésti in- śmy, znając Twe przykazania, wypełniali
spiratióne valeámus. Per Dóminum. je z pomocą łaski Twojej świętej.

Prorocstwo VI (Ez 37,1–14)

Wizja wyschniętych kości

Prorok opisuje wizję ożywienia wysuszonych kości. Jak w widzeniu Ezechiela, na rozkaz proroka kości zeschnięte przyoblekają się w ciało i stają się wojskiem potężnym, tak dusze nasze przez Chrzest święty otrzymują nowe życie.

W owych dniach spoczęła na mnie ręka Pana, i wyprowadził mnie On w duchu na zewnątrz, i postawił mnie pośród doliny. Była ona pełna kości. I polecił mi, abym przeszedł dokoła nich, i oto było ich na obszarze doliny bardzo wiele. Były one zupełnie wyschłe. I rzekł do mnie: «Synu człowieczy, czy kości te powrócą znowu do życia?» Odpowiedziałem: «Panie Boże, Ty to wiesz». Wtedy rzekł On do mnie: «Prorokuj nad tymi kośćmi i mów do nich: „Wyschnięte kości, słuchajcie słowa Pana!” Tak mówi Pan Bóg: Oto Ja wam daję ducha po to, abyście się stali żywe. Chcę was otoczyć ścięganiami i sprawić, byście obrosły ciałem, i przybrać was w skórę, i dać wam ducha po to, abyście ożyły i poznały, że Ja jestem Pan». I prorokowałem, jak mi było polecone, a gdy prorokował, oto powstał szum i trzask, i kości jedna po drugiej zbliżały się do siebie. I patrzyłem, a oto powróciły ścięgna i wyrosło ciało, a skóra pokryła je z wierzchu, ale jeszcze nie było w nich ducha. I powiedział On do mnie: «Prorokuj do ducha, prorokuj, o synu człowieczy, i mów do ducha: Tak powiada Pan Bóg: Z czterech wiatrów przybądź, duchu, i powiej po tych pobitych, aby ożyli». Wtedy prorokowałem tak, jak mi nakazał, i duch wstał w nich, a ożyli i stanęli na nogach – wojsko bardzo, bardzo wielkie. I rzekł do mnie: «Synu człowieczy, kości te to cały dom Izraela. Oto mówią oni: „Wyschnięte kości nasze, minęła nadzieja nasza, już po nas”. Dlatego prorokuj i mów do nich: Tak mówi Pan Bóg: Oto otwieram wasze groby i wydobywam was z grobów, ludu mój, i wiodę was do kraju Izraela, i poznacie, że Ja jestem Pan, gdy wasze groby otworzę i z grobów was wydobędę, ludu mój. Udzielę wam mego ducha po to, byście ożyli,

i powiodę was do kraju waszego, i poznacie, że Ja, Pan, to powiedziałem i wykonam» – mówi Pan wszechmogący.

Modlitwa

Dómine, Deus virtútum, qui collápsa répara et reparáta consérvas: auge pópulos in tui nóminis sanctificatióne renovándos; ut omnes, qui sacro baptísmate dluínatur, tua semper inspiratióne dirígantur. Per Dóminum nostrum.

Panie, Boże Zastępów, który to, co było upadłe naprawiasz, a naprawione zachowujesz, pomóż ludzi odrodzone w znawaniem Twojego Imienia, aby wszyscy, których obmyła woda Chrztu świętego, kierowali się zawsze Twym natchnieniem.

LITURGIA CHRZCIELNA

Po zakończeniu protoctw kapłan ubrany w kapę koloru fioletowego udaje się procesyjnie do chrzcielnicy. Procesję prowadzi posługujący z paschałem, za nim ministrant z krzyżem, po dwóch jego stronach idą akolici z zapalonymi świecami, następnie usługujący, duchowieństwo wg porządku starszeństwa, celebrans z diakonem i subdiakonem. W trakcie procesji śpiewa się:

Psalm 41, 2–4

Sicut cervus desiderat ad fontes aquárum: ita desiderat ánima mea ad te, Deus.
 Sittivit ánima mea ad Deum vivum: quando véniam, et apparebo ante fáciem Dei?
 Fuérunt mihi lácrimæ mee panes die ac nocte, dum dicitur mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus?

Jak jelen spragniony dąży do strumieni wody, tak dusza ma tęskni za Tobą, Boże.
 Tęskni ma dusza za Bogiem żywym, kiedyż przyjdę i stanę przed Bożym obliczem?
 Łzy moje są mi pokarmem we dnie i w nocy, gdy mówią do mnie co dzień «Gdzież jest twój Bóg?»

Modlitwa na progu baptysterium

✠ Dóminus vobiscum.
 R Et cum spíritu tuo.
 Orémus.
 Módlmy się
 Concède, quæsumus, omnípotens Deus: Daj, prosimy Cię, wszechmogący Boże,

Do pozostałej części pozostawionej w chrzcielnicy kapłan wlewa Olej Katechumenów na kształt krzyża i mówi:

Sanctificétur et fecundétur fons iste Oleo salutis renascéntibus ex eo, in vitam ætérnam. Niech Olej zbawienia uświęci tę wodę i da jej moc odradzania na życie wieczne.

Wlewa Krzyżmo w podobny sposób jak powyżej i mówi:

Infúso Chrísmatis Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus Sancti Parácliti, fiat in nómine sanctæ Trinitátis. Wlanie Krzyżma Pana naszego Jezusa Chrystusa i Ducha Świętego Poczyszciela niech się dokona w imię Trójcy Świętej.

Następnie wlewa jednocześnie Olej Katechumenów oraz Krzyżmo w podobny sposób jak powyżej i mówi:

Commixtio Chrísmatis sanctificatiónis, et Olei unctiōnis, et Aquæ baptísmatis, páriter fiat in nómine Pa tris, et Fi lii, et Spíritus Sancti. Zmieszanie Krzyżma uświęcającego, Oleju namaszczenia i wody chrzcielnej niechaj się dokona w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

R Amen.

R Amen

LITANIA DO WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH

Po skończonej Liturgii Chrzcielnej rozpoczyna się śpiew litanii do wszystkich świętych. Wezwania śpiewa dwóch lub więcej kantorów. Po wezwaniu *Sancta Trinitas Unus Deus* kapłan i usługujący procesjonalnie udają się do ołtarza. Po powrocie klękają, a kantory śpiewają litanie pośrodku chóru. W drugiej części litanii kapłan z usługującymi wstają i udają się do zakrystii. W tym czasie zapala się świece i przygotowuje ołtarz do Mszy św.

✠ Kýrie eleíson.
 R Kýrie eleíson.
 ✠ Kyrie, eleíson.
 ✠ Kyrie eleíson.
 R Kýrie eleíson.
 ✠ Kyrie, eleíson.
 R Kýrie eleíson.
 ✠ Kyrie eleíson.
 R Kýrie eleíson.

✠ Pater de cælis, Deus.
 R Miserére nobis.
 ✠ Fili Redemptor mundi, Deus.
 R Miserére nobis.
 ✠ Spíritus Sancte, Deus.
 ✠ Ojcie z nieba, Boże.
 R Zmiłuj się nad nami.
 ✠ Synu, Odkupicielu świata, Boże.
 R Zmiłuj się nad nami.
 ✠ Duchu Święty, Boże.

Descendat in hanc plenitudinem fontis Niech moc Ducha Świętego zstąpi w wodę
virtus Spiritus Sancti. wypełniającą to źródło chrzcielne.

**Wyciąga paschał z wody i wstawia go ponownie głębiej powtarzając *Descéndat*.
Ponownie wyciąga paschał i wstawia po raz trzeci tym razem na dno i powtarza
Descéndat. Następnie trzymając paschał w wodzie kapłan technicznie trzykrotnie w
wodę formując grecką literę Ψ, od której rozpoczyna się wyraz PSYCHE, to
znaczy dusza:**

Totamque huius aquae substantiam, rege- Niech zapłodni całą tę wodę dając jej moc
nerandi fecundet effectum. odradzania.

**Paschał wyjmując się z wody i odstawia na swoje miejsce. *Celebrans kontynu-
uje:***

Hic omnium peccatorum maculae deleantur: hic natura ad imaginem tuam condi- Niech tutaj zostaną obmyte zmały grze-
ta, et ad honorem sui reformata principii, chów. Niech tutaj natura stworzona na
conctis vetustatis squaloribus emundetur: Twój obraz i przywrócona do pierwotnej
ut omnis homo, sacramentum hoc regene- godności zostanie oczyszczona od wszel-
rationis ingressus, in verae innocentiae no- kich zastarzałych brudów, aby każdy czło-
vam infantium renascatur. wiek, który przystąpi do tego sakramen-
tu odrodzenia, odżył jako nowe dziecko w
prawdziwej niewinności.

Czytając

Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Sy-
Filiū tuum: Qui ventūrus est iudicare vi- na Twego, który przyjdzie sądzić żywych
vos et mórtuos, et sáculum per ignem i umarłych i świat przez ogień.
R Amen

**Jeden z usługujących nabiera wody do osobnego naczynia do kropielnic, po-
święceń itp. Kapłan kropi wiernych wodą święconą, w tym czasie można śpie-
wać stosowną pieśń.**

Pieśń na pokropienie

1. Com przyrzekł Bogu przy chrzcie raz, 2. W Kościele tym jest z Ciałem, Krwią,
Dotrzymać pragnę szczerze. Bóg pod postacią chleba
Kościoła słuchać w każdy czas, Swym Ciałem Karmi duszę mą,
I w świętej wytrwać wierze. By żyła w nim dla nieba.

Ref.: O Panie Boże, dzięki Ci,
Żeś mi Kościoła otwart drzw. Ref.: W to wierzyć zawsze mocno chcę,
W nim żyć, umierać pragnę. Bo tego kościół uczy mnie.
W nim żyć, umierać, pragnę.

ut, qui sollemnitate doni Sancti Spíri- abyśmy święcąc uroczystość Zesłania Du-
tus cólimus, coeléstibus desidériis accén- cha Świętego, niebieską żądzą zapaleni,
si, fontem vitæ sitiámus.Per ómnia sácula pragnęli źródłu żywota.Przez wszystkie
sæculórum. wieki wieków.
R Amen.

Poświęcenie wody chrzcielnej

✠ Dóminus vobiscum.
✠ Et cum spirítu tuo.
Órómus.

Omnípotens sempitérne Deus, adésto magnæ pietátis tuæ mystériis, adésto sacraméntis: et ad recreándos novos pópulos, quos tibi fons baptísmátis pá- turit, spíritum adoptiónis emítte ; ut, quod nostræ humilitátis geréndum est ministério, virtútis tuæ impleátur efféctu. Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Filiū tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus: per Omnia sæcula Sæculórum.

✠ Amen.

✠ Dóminus vobiscum.
✠ Et cum spírítu tuo.
✠ Sursum corda.

✠ Habéamus ad Dóminum.

✠ Grátias agámus Dómino Deo nostro.

✠ Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere, Domine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus: qui invisibili potentia, sacramentorum tuorum mirabiliter operaris effectum: et licet nos tantis mysteriis exsequendis simus indigni: tu tamen gratiæ tuæ dona non deserens, etiam ad nostras preces aures tuæ pietatis inclinas. Deus, cuius Spiritus super aquas inter ipsa munda primordia ferebatur: ut iam tunc virtutem sanctificationis, aquarum natura conciperet. Deus, qui nocentis mundi

✠ Pan z wami.
✠ I z duchem twoim.
Módlmy się.

Wszchemogący, wiekuisty Boże, bądź obecny w tych tajemnicach Twej wielkiej dobroci, bądź obecny w sakramentach i zezłij ducha przybrania, aby dać nowe życie ludowi, który rodzi się w źródle chrzcielnym. Spraw, aby poświęcenie, które ma się dokonać przez naszą niegodną posługę, otrzymało skuteczność dzięki Twojej mocy. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twójego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków.

✠ Amen.

✠ Pan z wami.
✠ I z duchem twoim.
✠ W górę serca.

✠ Wzniesiśmy je ku Panu.

✠ Dziękci składajmy Panu, Bogu naszemu.

✠ Godne to i sprawiedliwe.

Zaprawdę godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, Panie, Ojcie święty, wszechmogący wieczny Boże! Twoja niewidzialna moc nadaje sakramentom cudowną skuteczność i chociaż jesteśmy niegodni sprawować tak wielkie tajemnice, Ty nie zapominasz o darach Twej łaski i skłaniasz miłośnicie ucho nawet ku naszym prośbom. Duch Twój, o Boże, unosił się nad wodami w samym zaraniu świata, aby już wtedy żywioł wody otrzymał zaczątek mocy uświęca-

crimina per aquas ablens, regenerationis speciem in ipsa diluvii effusione signasti: ut, unius eiudemque elementi mysterio, et finis esset vitiis, et origo virtutibus. Respice, Domine, in faciem Ecclesiae tuae, et multiplica in ea regenerationes tuas, qui gratiae tuae affluentis impetu laetificas civitatem tuam: fontemque baptismatis aperis toto orbe terrarum gentibus innovandis: ut, tuae maiestatis imperio, sumat Unigeniti tui gratiam de Spiritu Sancto.

Czyni dłonią znak krzyża na wodzie, wyciera dłonie w ręcznik i kontynuuje:

Qui hanc aquam, regenerandis hominibus preparatam, arcana sui numinis admixtione fecundet: ut, sanctificatione concepta, ab immaculato divini fontis utero, in novam renata creaturam, progenies caelestis emergat: et quos aut sexus in corpore, aut aetas discernit in tempore, omnes in unam patriat gratia mater infantiam. Procul ergo hinc, iubente te, Domine, omnis spiritus immundus abscedat: procul tota nequitia diabolicae fraudis absistat. Nihil hoc loci habeat contrariae virtutis admixtio: non insidando circumvolet: non latendo subrepat: non infliendo corrumpat.

Dotyka ręką wody.

Sit haec sancta et innocens creatura, libera ab omni impugnatoris incursu, et totius nequitiae purgata discessu. Sit fons vivus, aqua regenerans, unda purificans: ut omnes hoc lavacro salutifero diluendi, operante in eis Spiritu Sancto, perfectae purgationis indulgentiam consequantur.

nia. Boże, Ty obmywając wodą zbrodnie występnego świata, potem uczynieś obrazem mającego nadejść odrodzenia przez Chrztęst, ten sam bowiem żywioł wody w tajemniczy sposób kładzie kres występkom i stanowi początek cnót. Wejrzyj, Panie, na oblicze Kościoła Twojego i pomóż w nim zastęp Twych dzieci. Ty rozweselasz królestwo Twoje obfitym strumieniem Swoich łask i otwierasz źródło chrzcielna do odrodzenia ludów pogańskich na całej kuli ziemskiej. Niech z woli Twego majestatu woda ta otrzyma łaskę Twego Jednorodzonego Syna z Ducha Świętego.

Niech Duch Święty przez tajemnicze działanie swej mocy uczyni płodną tę wodę przygotowaną do odrodzenia ludzi, aby z czystego łona tego Bożego źródła wynurzyło się niebiańskie pokolenie poczęte w świętości i zrodzone do nowego życia. Niech łaska jak matka zrodzi ich do jednego dziecięctwa, mimo różnic płci i wieku. Niech więc, o Panie, na Twój rozkaz precz stąd uchodzi wszelki duch nieczysty, niech precz odstąpi cała przewrotność zdradzieckiego szatana. Niech nie znajdzie tu przystępu wpływ wrażeń mocy, niech nie krąży ona gotując zasady, niech się nie wkrada po kryjomu, niech się nie waży psuć i zarażać.

Niech to święte i niewinne stworzenie będzie wolne od wszelkiej napaści przeciwnika i oczyszczone przez usunięcie wszelkiej nieprawości. Niech będzie źródłem życia, wodą odrađającą, falą oczyszczającą, aby wszyscy, którzy zostaną obmyci w tej zbawiennej kąpieli, otrzymali łaskę do-

skonałego oczyszczenia za sprawą Ducha Świętego.

Czyni trzy znaki krzyża nad wodą mówiąc:

Unde benedico te, creatura aquae, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum: per Deum, qui te, in principio, verbo separavit ab arida: cuius Spiritus super te ferebatur.

Przeło błogosławię cię, wód, w imię Boga ✠ żywego, w imię Boga ✠ prawdziwego, w imię Boga ✠ świętego, w imię Boga, który na początku słowem oddzielił cię od suchej ziemi, którego Duch unosił się nad tobą.

Ręką rozdziela wodę i rozlewa ją na cztery strony świata.

Qui te paradisi fonte manare fecit, et in quatuor fluminibus totam terram rigare praecepit. Qui te in deserto amarum, suavitatem indita, fecit esse potabilem, et sitienti populo de petra produxit. Bene ✠ dico te et per Iesum Christum Filium eius unicum, Dominum nostrum: qui te in Cana Galilaeae signo admirabili, sua potentia convertit in vinum. Qui pedibus super te ambulavit: et a Ioanne in Iordane in te baptizatus est. Qui te una cum sanguine de latere suo produxit: et discipulis suis iussit, ut credentes baptizarentur in te, dicens: Ite, docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

On to sprawił, żeś wytrysnęła z rajskego źródła i czterema strumieniami zrosiła całą ziemię; On to na puszcz, gdyś była gorzką, przemienił cię w słodką i zdatną do picia oraz wyprowadził cię ze skały dla napojenia spragnionego ludu. Błogo ✠ sławię cię w imię Jezusa Chrystusa, Jego Jedynego Syna a Pana naszego, który w Kanie Galilejskiej przemienił cię w wino przedziwnym cudem swej potęgi. On to własnymi stopami chodził po tobie i w twoich falach został ochrzczony przez Janę w Jordanie. On cię wytoczył ze Swego boku razem z krwią, uczniom swoim kazał tobą chrzcić wierzących, mówiąc: «Idźcie i nauczajcie wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego».

Następnie czytając (lub w tonie lekcji) kontynuuje:

Haec nobis praecepta servantibus, tu, Deus omnipotens, clemens adesto: tu benignus aspira.

Gdy będziemy spełniać to przykazanie, Ty, Boże wszechmogący, przybądź nam łaskawie z pomocą i w dobroci Twojej zeslij technienie Twego Ducha.

Tchnie trzykrotnie w kształcie krzyża ✠ i mówi:

Tu has simplices aquas tuo ore benedictio: ut praefer naturalem emundationem, quam lavandis possunt adhibere corporibus, sint etiam purificandis mentibus efficaces.

Pobłogosław tę czystą wodę technieniem Twoich ust, aby oprócz naturalnej właściwości oczyszczania ciał tych, którzy się nią myją, otrzymała moc oczyszczania dusz.

Wstawiając paschał do wody śpiewa w tonie prefacji: